

א וירע אל־יונה רעה גדולה ויחר לו: ב ויתפלל אל־יהוה ויאמר אנה יהוה
הלוא־זה דברי עד־היותי על־אדמתי על־כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי
כי אתה אל־חנון ורחום ארף אפים ורב־חסד ונחם על־הרעה: ג ועתה יהוה
קח־נא את־נפשי ממני כי טוב מותי מחי: ד ויאמר יהוה הטיב חרה לך:
ה ויצא יונה מן־העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל
עד אשר יראה מה־יהיה בעיר: ו וימן יהוה־אלהים קיקיון ויעל | מעל ליונה
להיות צל על־ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על־הקיקיון שמחה גדולה:
ז וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את־הקיקיון וייבש: ח ויהי |
בזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על־ראש יונה
ויתעלף וישאל את־נפשו למות ויאמר טוב מותי מחי: ט ויאמר אלהים
אל־יונה הטיב חרה לך על־הקיקיון ויאמר הטיב חרה לי עד־מות: י ויאמר
יהוה אתה חסת על־הקיקיון אשר לא־עמלת בו ולא גדלתו שבו־לילה הנה
ובו־לילה אבד: יא ויאני לא אחוס על־ניונה העיר הגדולה אשר יש־בה הרבה
משתי־עשרה רבו אדם אשר לא־ידע בין־ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

יח מי־אל כמוך נשא עון ועבר על־פשע לשארית נחלתו לא־החזיק לעד אפו
כי־חפץ חסד הוא: יט ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות ים
כל־חטאתם: כ תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר־נשבעת לאבתינו מימי
קדם: